

Филиал Велико Търново

Реферат на тема:
Комуникация в медицинската психология

Изготвил:

/...../

Проверил:

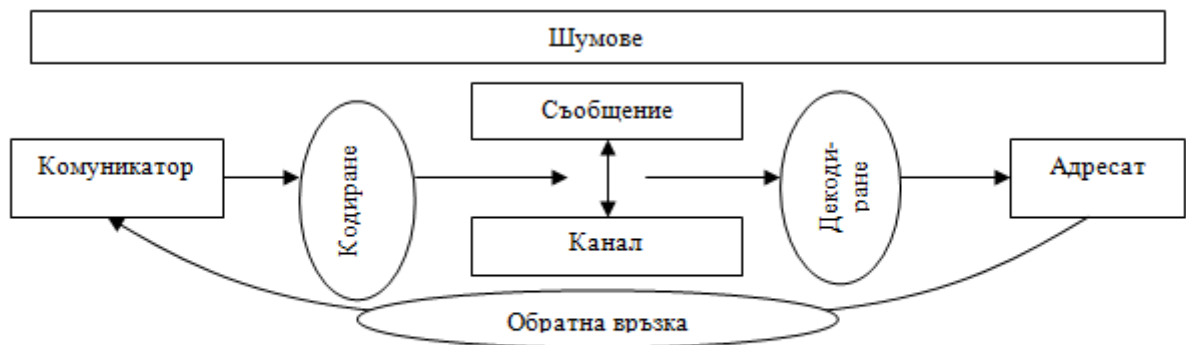
/...../

В. Търново, 2015

1. Комуникация. Видове комуникация.

Комуникацията е процес на обмен на информация, идеи, мисли, чувства и емоции чрез слово, сигнали или поведение. В процеса на комуникация, подателят (комуникатор) кодира съобщението и след това с помощта на посредник / канал я изпраща до приемника (комуникант), който декодира съобщението и след обработка на информацията, изпраща обратно подходяща обратна връзка / отговор, използвайки посредник / канал:

Фиг. 1 Комуникационен модел на Шенън и Уивър

Хората комуникират един с друг по редица начини, които зависят от съобщението и контекста, в който се изпраща то. Изборът на канал за комуникация и стилът на общуване също оказва влияние върху комуникацията. В зависимост от комуникационния канал, комуникацията бива вербална и невербална.

Невербалната комуникация е по-рано усвоената форма на комуникация. Тя е свързана с емоционално натрупания психологически опит на детето, по-късно осмислена и закрепена когнитивно чрез възможностите на езика. Елементи на невербалната комуникация са мимиките, жестът, лицеизразът, мястото във времето и пространството и интонацията на речта. Към невербалната комуникация се причисляват замълчаването, паузите и неотриаргирането. Всяка социална група е усвоила свой прочит на елементите на невербална комуникация.:

Фиг. 2 Невербална комуникация чрез жестовете на ръцете

Вербалната комуникация е такава форма на комуникация, в която съобщението се предава устно. Комуникацията се осъществява от уста на уста. Цел на всяка комуникация е отсрещната страна да разбира какво се опитваме да предадем. Вербалната комуникация трябва да бъде ясна и опростена.

Когато говорим с другите, ние приемаме, че другите да разберат това, което казваме, защото ние знаем какво казваме. Но това не е така. Обикновено хората влагат собствените си нагласи, възприятия, емоции и мисли по темата и така се създава бариера за създаването на необходимия смисъл. Така че, за да се достави точното послание, комуникаторът трябва да се постави от другата страна и да си мисли от гледна точка на приемника на информацията. Ценно е да си задаваме въпросите: Ще разбере ли посланието? Как ще звучи от другата страна? Вербалната комуникация се гради чрез употребата на словото – в говоримата или писмената реч. Вербалната и невербалната комуникация се използват в ежедневието взаимно свързани и взаимнозависещи. Психологически, като по-определяща в интерактивното поле е невербалната форма на комуникация. Ето защо е важно, участниците, желаещи успешна комуникация, да държат в синхрон двете форми, като подсилват вербалната комуникация с елементите на невербалната. Процесът на онагледяване на словото в разговорите или в писмената реч е оптимално съзнателно внесено единство на вербална и невербална комуникация.

Протичането на комуникативния процес зависи в значителна степен от емоционалната атмосфера на интеракцията и целта, която всеки от участниците си е поставил. В оптималния вариант цари атмосфера на добронамереност и сътрудничество. Всяка от страните работи за това, всеки да получи оптимално количество информация до покриване на личните цели. Преобладават емоции, изграждащи симпатия във